

4907 ²³/₄ 19: 1. Beh. af F. t. L. om midlert. L. ang. Anvendelse af udenlandske Arbejdere. 4908

det foreliggende Lovforslag; men foretrækker man her i Tinget at blive af med den midlertidige Lov, stemmer det med mit inderste Ønske.

Jeg takker i øvrigt det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (P. Pedersen) og det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Andreasen) for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Raffnsøe: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Efter Anmodning skal jeg lade den næste paa Dagsordenen opførte Sag udgaa.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4603).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Lambæk: Det foreliggende Lovforslag er meget begrænset, men det forekommer mig, at det er velbegrundet. Det gaar ud paa at foreslaa, at de Dagpenge, som tilkommer tilskadekomne, forhøjes med 50 pCt., at Maksimum, som nu er 3 Kr., forhøjes til 4 Kr. 50 Øre, med andre Ord, Lønniveauet af 1 350 Kr., der er fastsat som Maksimum ved Beregning af Dagpengenes Størrelse, forhøjes til 2 025 Kr. Arbejderforsikrings-Raadet har henstillet, at Maksimumsgrænsen forhøjes med $33\frac{1}{3}$ pCt., men da der, som der ogsaa er gjort

opmærksom paa i Bemærkningerne til Lovforslaget, fra Arbejderforsikrings-Raadets Side er henstillet at foretage adskillige andre Ændringer og Forhøjelser i Loven, og der er regnet med 50 pCt.s Forhøjelse, finder jeg det rimeligt, at der ogsaa her regnes med 50 pCt.s Forhøjelse. Jeg kan give Tilslutning til, at Dagpengene forhøjes til 4 Kr. 50 Øre pr. Dag.

Det oplyses i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Ministeren agter at fremsætte Forslag til Lov om yderligere Ændringer i Loven i Henhold til de Forslag, som er indsendte af Arbejderforsikrings-Raadet; men det anføres, at saadanne Ændringer vil kræve nøjere Overvejelse, og det antydes, at der maaske kan gaas til ret indgribende Ændringer. Naar saadanne Overvejelser foretages, hvad jeg finder er ganske naturligt, vil jeg henstille, at man ogsaa tager op til Overvejelse, om Arbejderne ikke kunde naa en mere tilfredsstillende Forsikring end den, de har i Øjeblikket, derved, at de selv yder Bidrag til Forsikringen. I Øjeblikket tror jeg, at de, der kommer til Ulykke, faar en Erstatning, som langt fra dækker det Tab, der lides ved Ulykken. Det har jo været Forudsætningen, at Arbejderne selv skulde bære noget af Risikoen, og der kan ogsaa rejses Indvendinger imod at læsse alt over paa Arbejdsgiverne. Men jeg tror, det var værd at tage under Overvejelse, om man ikke, netop ved at Arbejderne bidrager noget til Forsikringen, kunde gaa saa højt med Erstatningen, at der kunde blive Dækning for det Tab, der lides.

Der er ogsaa et andet Forhold, jeg gerne vil nævne, nemlig, om det ikke kunde være rigtigt at overveje, om man skal føle sig saa stærkt bundet til Lønnen som Grundlag for Erstatningen. Jeg tænker navnlig paa, at Børn, som benyttes i Arbejde og kommer til Skade ved Arbejdet, altid vil være henviste til at faa Minimumserstatningen, og det samme gælder unge Mennesker. Jeg tænker f. Eks. paa Landmænds unge Sønner, som gaar hjemme. Det er ikke altid de velstillede Folks Sønner, der gaar hjemme uden Løn. Det er tidt saaledes, at dersom Forældrene er daarligt stillede, kan Sønnen gaa hjemme og hjælpe dem uden at oppe-